

09.06.2009

KANALISERING ved mediet

Kirsten Ree

Dette er Far, dette er Maria, dette er Kristus, alt i ett. Selv om man nevner 3, så er det bare 1.

Tingene er ikke forandret fra sist dere hørte dette. Likevel forandrer alt seg kontinuerlig, fordi dere er i bevegelse.

Av og til ser dere store forandringer med dere selv. Av og til går det litt roligere. Av og til skjer det store begivenheter ute i denne verden dere er i, av og til går det litt langsommere. Det er slik det skal være.

Dere føler også på kroppen hva som er i vente. Ikke bare i deres sjel, hjerte, sinn - dere føler det på kroppen. Og nå er det noe i vente for dere. Dere vet det er store politiske forandringer i deres verden. Også geologisk, og det er store forandringer i de store sjøene, havene.

Det som skjer i den store verden påvirker dere også selv om dere ikke hører det. Selv om dere ikke får beskjed om det, så vet dere på deres kropp at noe har hendt.

Det kan være et skjelv, det kan være en bølge, det kan være en rotasjon. Hvilken rotasjon? Av og til gjør et elveleie en omvendning og finner seg et nytt spor. Det kjenner du på kroppen din uten at du vet noe om det i ditt intellekt. Av og til gjør en sten en bevegelse fra et stort fjell, det kan være en gigantisk sten som faller. Det vil du også merke på din kropp.

Du kjenner ikke til alle hendelsene detaljert, men kroppen din er en del av hele jordens syklus - også alle stoffene som befinner seg her. Og alle stoffene i kroppen din reagerer når forandringene skjer.

Det er de store forandringene som kommer nå. Det er de store. Dette er omveltningene dere har ventet på, og det er det skrevet meget om. Det er det fortalt dere meget om også. I historielæren, i deres skolebøker finner dere lite om det, men i de spirituelle skrifter og fra de såkalte såkalte kanaler og deres skrifter - der vil dere finne meget. Dere finner det også i de teosofiske skriftene. Og om nå dere leter der dere har lyst til å se etter noe, så vil dere finne noe blant dette.

Av og til er det opp til dere når de store forandringene skal komme. De er uunngåelige, men tidspunktet er det dere som bestemmer iblant. Nå kommer endringene litt senere enn forventet fordi menneskene ikke var i stand til å håndtere de politiske miljøene omkring. Spesielt har dere ikke sett hva USA er i ferd med å gjøre nå, for der er det falsknerier fra høyeste hold. Og den dere tror på som en frelser der nå, er ikke det. Men dere har lett for å la dere lede, og denne lederen er en egoist. Dere ser det ikke - men dere vil se det snart.

Av og til vil dere komme ut for opplevelser som har å gjøre med det politiske miljø, selv om det med det samme ikke ser ut til å være direkte knyttet til det dere opplever. Det er så mange forbindelser underveis. Men hva er det med forbindelser? Det kan være så mange hendelser som leder til dagen i dag og en hendelse i dag - så mange at du ikke ser forbindelsen. Men det er en forbindelse. Det hører sammen likevel.

Dere skal få høre mer fra Kristus, men først skal **det hele** snakke, og det er dette som snakker nå. Kall det gjerne Gud, for det er fra deres egen opprinnelse disse ordene kommer. Det kommer fra den ene som aldri snakker selv, aldri har en stemme med mindre det må runges i Skapelsen.

Det er erkene som bringer ordene fram til henne fra Gud, det er slik det er.

Så vet dere også når noe er skapt, så vil det aldri aldri miste seg selv av syne. En hendelse påvirker en annen kanskje langt borte fra i det fysiske univers - fordi *forbindelsen* aldri kan brytes. Det er sammenhenger i alt. Tro da ikke at det du gjør er likegyldig, at det du tenker, sier og opplever er ubetydelig. Det er det ikke - det påvirker absolutt alt som finnes. En liten tanke, et lite ord, en hurtig reaksjon, en sen reaksjon virker inn på *det hele* på samme måte som *det hele* virker på deg.

Hvordan skal du vite å holde din integritet som *deg selv* her, med den påvirkningen?

Du finner ikke din egen integritet ved å lete etter alle svarene der ute. *Noen* svar må du finne der, fordi de er fysiske og du har en fysisk kropp. Men det du *er*, det finner du ikke der ute. Det finner du *inne*, og det er inne i deg selv.

Det du har opplevd og det du vil finne svar på, det er også inne i deg. Alle svarene bærer du med deg, men svarene vil du ikke få før du har lært deg å spørre. Du må spørre, så vil du vite.

Og når du begynner å stille spørsmålene dine, vil du også få svar. Det er en rytme, det er en logikk i dette som aldri kan brytes, fordi det er sammenheng i svar og spørsmål - spørsmål og svar, det kan ikke brytes. Det hører sammen.

Så vær ikke urolig selv om det ser ut som du ikke får til tingene så raskt som du selv ønsker. Tingene skjer når du er i stand til å fatte det, favne det, og forstå hva det er. Dere er utålmodige fordi dere vil vite alt samtidig, eller dere vil ha et resultat *nå* fordi dere har så sterkt et ønske om noe, *nå*. Dette ønsket blir oppfylt, men det er ikke sikkert du får se det *nå*. Det kan hende du må se det om 10 år.

Å fullbyrde seg selv i sin identitet på Jorden betyr; at du innebefatter alt hva sjelen er i din kropp.

Du må tillate Gud å virke i deg, for Gud er din kilde. Om du ikke ønsker å bruke ordet Gud, så bruk Opprinnelsen, bruk ordet Kilde, bruk Alles Far om du ønsker det, eller et annet navn på dette. Dere er alle fra denne Kilden, og Kilden er det som gir dere liv.

Alle opplevelsene dere har er for å fullbyrde noe Gud har villet bli. Og det Gud ville med dette skal ikke svares på. Om du spør om det så får du ikke svar, for Gud vil ikke gi dere alle svarene. Heller ikke fortelle alt om Seg Selv. Det kan ikke gjøres, det skal ikke gjøres, det vil ikke skje.

Men hvordan kan du da kjenne Gud når du ikke vet alt om Gud?

Ved å være *i deg selv*. Ved å observere verden fra *deg selv*, og ikke fra de andres synspunkt. Andres meninger har hindret deg i å vite hvem du er og hva du tror og hva du ser. Du har latt andres øyne være dine, og tillat andres øyne å identifisere opplevelsene for deg.

Vær ærlig med deg selv og gi slipp på andres syn. Se for deg selv. Se med dine egne øyne og se med ditt eget hjerte. Da vil du oppleve verden slik du ble bedt om det fra Gud. Gud trenger dine øyne. Gud trenger dine opplevelser. Gud trenger ditt hjertes opplevelser. Du er her fordi Gud trengte dine opplevelser fra deg.

Det er ikke slik at Gud ikke kan oppleve. Det er nettopp det som skjer nå når du er i live. Dere kommer ikke til å få alle svarene - og selv om dette ble en liten forklaring, så kan noen se hele bildet på dette. Andre vil se deler og detaljer, og alt dette er like fint. Si ikke at noen har fattet mer enn deg eller mindre enn deg. Dere vet det dere trenger akkurat nå, og mer vil komme til dere når dere ønsker å høre sannheten. Søk sannheten, og ikke søk svar etter det de andre tror på. Du skal søke etter det du selv tror på. Da vil du få det rette svaret.

Man må vente litt. Nå kommer Kristus og vil fortelle dere mer om tingens tilstand, også om henne. Hun må få vite litt... sitter man stille.

Her er Kristus, dette er Jesus Kristus og med hånden legitimerer jeg meg på denne måten. (*min høyre håndflate opp. Kirstens anm.*)

Hånden er slik - det ser dere, dette er Kristus. Men jeg vil også fortelle dere; dette er 5. Som 5 er i meg så er jeg også en stemme for brødrene. Dette er hva dere vet i dere selv, hvis dere ønsker å vite hva som er. Må man vente litt.

Kristus i seg selv er ingen form men en kropp - men ikke en fysisk kropp, men en guddommelig enhet i seg selv. Og navnet skal dere ikke tenke så mye på, selv om noen ærer navnet og vet i seg selv hva det betyr. Det er ikke så viktig hva man sier ved navn, men du må bringe kunnskapen med deg fra time til time. Det betyr; at noe kan forstyrre deg og din tro. Du må vite å holde på din tro selv om du blir utfordret i ditt liv.

Kristus er en bevegelse fordi Gud ikke kan bevege seg, Kristus er Gud i bevegelse. Det du får inspirasjon fra når du ønsker å føle hva et liv er, det er fra Kristus. Det kan også se ut som om Kristus er det gyldne for dere, det gyldne lyset som kommer. Gud er det gyldne når Gud er i bevegelse i et liv som Skapelse - og det er det som er nå.

Kristus har også en annen farge å vise seg med når det blir gitt hjelp, og det er det er blå. Det visste dere ikke - det har man ikke snakket med dere om før. Kristus er blå. Andre har sett den gyldne gule grønne Kristus og det er det samme. For vet dere ikke dette, at når en erke er født, så er det fordi Kristus har gitt liv. Så er det heller ikke så viktig heller med disse fargene, men dere kan venne dere til å høre etter selv hvilken farge det er, for da tror dere bedre. Det blir lettere for dere å holde fast på noe når dere har sett, følt noe. Hør etter; ja jeg sa høre en farge.

Fargen har lyd, men ikke slik at den kan høres med de fysiske ører. Den høres likevel av din hjerne. Hjernen din, den fysiske, identifiserer lyder fra også den såkalte andre siden. Men det vet dere ikke, fordi dere har sluttet å trene dere opp til det. Dere fikk ikke vite det da dere begynte i skolen. Ingen fortalte dere om det. Da lukket dere denne sansen fordi den forstyrret dere så mye. Dere lærte å lytte til de som var større enn dere, som talte med høye stemmer og bød dere å lære, bød dere å lese, og bød dere sin kunnskap.

Dere måtte velge - så dere valgte bort hørselen for det som er det såkalte himmelske riket. Derfra er det likevel mulig å høre, selv om dere ikke kunne høre på begge måter da dere trodde dere ble truet til å lære i skolen - det var det deres hjerner trodde. Om dere åpner igjen for å høre med en indre hørsel som ikke har øreganger, vil dere igjen høre fra himlenes sfærer. For det har alltid vært der.

Forbindelsen kan ikke brytes. Når det er forbindelse , så er det fordi det er liv, og liv kan aldri dø - det går ikke - *det er ikke slik det er.*

Hva har dere tenk om dere selv og deres framtid? Dere har forbindelse også til deres framtid, det dere skal være i framtiden er allerede forbundet med dere. Men dere opplever livet på Jorden som inndelt i sekvenser. Dag og natt, et døgn, neste dag, neste uke, og det må være slik. Ellers ville dere ikke sett partiklene som *forskjellige*. Dere ville ikke ha sett avstand, dere ville ikke ha sett at noe er lengre bort fra dere og noe er nære. Dere ville heller ikke ha sett at noe er bak og på sidene.

Men denne tidsforskjellen kan narre dere til å tro at dere ikke rekker noe, at det er uoppnåelig, dere får ikke tak i det. Det er fordi dere ser på tingene omkring dere - og hendelsene - med de *fysiske* øyne og lytter med de *fysiske* ører.

Det indre blikket ditt ser overalt. Inn i alt og rundt omkring, bak deg også samtidig. Det er ingen forskjell, for dere ser begge veier, dere ser innad og dere ser utad samtidig med det indre øyet. Hvor befinner det øyet seg? Det kan du bestemme selv for det er *i* deg.

Det som er din sjel, som er din ånd, som er din hjertekraft - dere kan bruke så mange ord dere vil på dette, men det er bare ett vesen som er *deg*, og det er din sjel.

Du kan selv bestemme hvor dette øyet befinner seg i deg. Om det befinner seg i hjertet, ditt i halsen din, i pannen din eller i munnen - det spiller ingen rolle. Du kan ha det hvor du vil, for det behøver ingen plassering. Det blir lettere for deg om du lar det være på samme sted hele tiden, men likevel kan du se på det som om hele sjelen din er ditt øye.

Det kommer opplysninger i framtiden som dere ikke har hørt før. Det kommer beskrivelser av Jesu liv, det kommer beskrivelser av profetenes liv som vil stille henne (Kirsten) til veggs mange ganger. Men hun vil vite å svare for seg. For hun vet så vel at dette endelig må komme, og frykt for dette - det eier hun ikke.

Så er det opp til dere som sitter her å gjøre noe med deres eget liv og tro på forbindelsen. Slipp tanken om at dere er isolerte på Jorden, for det er dere ikke. Slipp tanken om at dere får så lite for deres innsats. Slipp tanken om at ingen kommer for å hjelpe dere, eller om at dere forgjeves har søkt svar. Det kan ikke skje, deres innsats er aldri forgjeves på noen måter. Nå må man vente litt igjen skal man hjelpe henne. Skal man vente litt....

Dere som bor på Jorden i disse dager har det mer spennende enn dere iblant kan ønske dere. Men dere har ventet på det, og dere visste det da dere ble født; dette skulle vi være med på. Det kommer en tid om noen år.... det er ikke mer enn 3-4 år før jorden skjelver på mange steder samtidig. Skjelvene kommer som svar på det ene... og det andre.... og det tredje.... og det følger fra syd til nord, så det blir på mange uante steder som dere sier. Men disse skjelvene følger også jordplatenes sammenføyninger, så dere kan vel og gjerne se på på deres kartverk.

Alle dere som lytter slik har en endret tilstand i dere, fordi dere har en forbindelse til deres Kilde som om dere var nyfødte..... når dere sitter slik. Den er der og kan ikke diskuteres bort, og denne innvirkningen bærer dere med dere videre. Noen kommer og lytter slik en gang eller to, andre lytter hundre ganger til dette. Det er slik at du føler deg betrygget når du sitter slik, fordi noe i deg husker at "slik kunne jeg også lytte". Og dere bærer denne åpningen med dere og gir inspirasjon til natur, til

regn, til andre mennesker, ja - uten å tale om det. Dere behøver ikke det, selvsagt kan dere svare om dere blir bedt om forklaringer på hva dere har hørt. Bli du spurt om hvorfor dere ville lytte, behøver du ikke svare. Svar gjerne når du vil fortelle, men dere skal ikke preke for noen. Andre må være interesserte i å høre. Da skal du svare - da skal du fortelle.

Det kommer mer av dette fra henne (Kirsten). Og nå som dere har hørt så mye om deres egen opprinnelse, skal dere få vite litt mer om tidene som kommer. For det er spennende for dere å vite hva som vil skje. Jeg ser det - jeg vet det - for jeg har allerede vært der.

Jeg kan ikke gi dere noe som ikke allerede er sett. Og som tiden dere lever i er annerledes nå, så vil dere også se forskjeller i tiden der dere er. For der er der er vertikaler som åpner seg nå, og da er det en annen tid der. Det er ikke slik at du kan gå inn i fortiden og leve den, men der er vertikaler som står ned som søyler omkring dere. Det er mennesker som ikke lenger er på Jorden, men som gir dere av sine erfaringer for å hjelpe dere. Som gir dere av det de selv har følt, hørt og visst så dere kan kunne slippe å gjøre alt på samme måte - fordi det var vanskelig for dem. De vil gjerne hjelpe dere.

Og disse tidssonene kan dere føle som om dere opplevde det der det *var*, og dere kan av og til se mennesker i en gate eller i et hjørne eller i en butikk eller på ditt arbeids sted som hører en annen tid til. Det er fordi de kommer i disse vertikale med hjelpe for dere. De gir ikke noe direkte hjelp som om de innvirker i det fysiske, men de gir av sin erfaring. Og det skal dere takke for. Vær ikke engstelig om dere ser noe i en situasjon som virkelig ikke hører hjemme der, hvis det virker som om det er plassert feil. Oftere og oftere vil dere se dette nå. Det er fordi dere vil åpne for forbindelsen til alt som er – også på Jorden.

Så vil dere oppleve dere selv mer og mer som en del av alt som er... og føle dere, hva vil dere føle da?

Frihet. Fordi det betyr; dere er ute av isolasjonen. Dere er inne i en fri kunnskap, dere er inne i en hel kunnskap.

Dere er inne i en mulighet for utforskning av Universet og Skapelsen og denne muligheten er total. Det er ikke slik at dere da har mange muligheter. Dere har alt. Så er det opp til dere hvor lenge dere vil se på en sak og bevege dere til neste sak, og til neste sak. Verden er uendelig, selv om den er bitte bitte liten. Dvs. at du er uendelig, du er ikke begrenset. Men likevel, likevel er det noe du ikke har forstått, og det er at du må vende deg innover for å se hvor stort det er. Når du ser utover mister du begreper om avstand og tid, fordi tid og avstand er en narr. Det er et middel for dere til å tro på *det store*.

Dere lever i en bitteliten verden egentlig. Du må se på deg selv som en som alltid har vært *inne*. Og vet du ikke mer enn det nå, så er det nok å vite.

Du skal også vite at Gud omslutter alt som er. Gud er ikke såkalt bare den innerste kjerne i alt, og kilden din, men Gud er også det som omslutter alt. Dvs.: du kan ikke gå *ut* av Gud, det er ikke mulig, du har alltid vært *inne*.

Det dere lærer nå, er å bygge en ny kunnskap om Jordens eksistens. Kunnskapen i seg selv kan ikke komme andre steder fra enn deres egne erfaringer.

Og når man sier *ny*, så betyr ikke det at den ikke er allerede eksisterende, men den er ny på den måten dere lever som mennesker på. Dere vil leve med en ny innsikt og en bedre forstand for hva som er her. Dere vil ikke lenger narres av begrensingene. Dere lar dere ikke lenger stanse av andres meninger og holdninger. Dere er i stand til å oppfange friheten innenfra. Friheten til å velge selv, friheten til å gjennomskue, gjennomlyse, gjennomhøre. Friheten til å oppleve selv hva verden er.

Jeg forsøkte å lære dere dette da jeg levde som Jesus, men dere hørte så lite etter. Jeg måtte snakke med et språk dere ikke forsto alt av, og jeg begrenset etter hvert - ja det måtte jeg gjøre - ordene mine med hensyn til forklaringer. Jeg måtte fortelle dere dette litt med detaljer som skjulte sannheten, fordi dere ikke var i stand til å leve etter det jeg fortalte.

Jeg gjorde det lett for dere, fordi dere måtte ha det lett. Likevel fant dere det vanskelig å leve etter deres hjerte og å tro at Gud aldri forlater dere. Dere skulle også forsøke å velge bort ego den gang, fra den gang jeg levde og til nå, det greide dere ikke. Jeg visste det, men likevel måtte jeg gjøre noe med deres kunnskap omkring ego og og autoritære viljers framferd.

Det dere har lært nå om ego er nok. Dere vil forstå at viljens egoisme aldri kunne skape, bare visualisere og fantasere.

Det 'naturgitte ego' - så som å overleve på de gitte premissers vis, ja det er naturlig sunt for dere. For dere skulle lære å overleve med en kropp i dette landskapet dere bor i, det er noe som ikke skyldes vilje, men å holde liv i seg selv i fysikken.

Men trang til å eie og til å *eie mer* av det fysiske for å være sikker på at man får nok, det er vilje-ego. Og da mennesket trodde de ikke fikk nok, fødtes egoet som bærer terror.

Dere skal ikke lengte etter mer og mer og mer for å trygge dere selv. Dere skal vite at dere alltid har nok.

Den som vet man har nok, er fri og har alt. Å eie ting i det fysiske kan være komfortabelt. Og det er naturlig for dere, for komfortabelt skal det være omkring dere. Men når dere eier mer enn dere trenger for å ha det komfortabelt, når det blir så mye at tingene blir i veien for dere, da har du *samlet*.

Og når du har samlet noe for samlingens skyld, er du ikke fri. Da er du en fange, da har du fengslet deg selv, da vil du heller ikke finne svar fra det fysiske fordi det er for mange *ting* omkring deg. Og du vil ikke se, du vil ikke vite. Alle tingene forstyrrer din opplevelse av *sammenheng*.

Du skal også tørre å snakke åpent om det du tror på. Det er et krav for dere mennesker, men ikke si noe så lenge du er nervøs for andres reksjoner. Si noe når du er trygg i deg selv og vet at friheten din er total. Av og til må dere være modigere enn dere tror dere er, så dere må hoppe i det og *si noe*. Og med det samme du har sagt det, vil du kjenne i deg selv en ro, en frihet, en varme, en lykkefølelse du ikke visste eksisterte - en form for gjenklang fra Gud.

Dere skal ikke tie, men dere skal heller ikke preke. Dvs. at dere skal snakke med så få ord som mulig om det dere tro på. Om dere skal utbrodere alle tingene for å gjøre de mer viktige, blir de uinteressante. Dine ord blir ikke lenger trodd på.

Slik som jeg levde er det ikke mulig for et menneske å leve. Det er ingen krav fra Gud om at dere skal leve som jeg gjorde. For jeg måtte gå ut og inn av slusen mange ganger i løpet av et døgn for å bevare min ekthet - for *jeg hadde en kropp*. Med *min bevissthet* var jeg oftere hos Gud enn jeg var hos dere mennesker. Jeg var også oftere sammen med mine brødre enn jeg var sammen med min familie. Ja jeg var gift som dere sier, jeg hadde barn. Det vet dere, selv om noen har skrevet ned det motsatte.

Det jeg gjør nå før jeg kommer og forteller slik som jeg gjør i hennes kropp, det er at jeg konsentrerer Jesus og Jesu nåde i henne med alt som er av det... og Kristus som er den bevegelsen Gud er, favner hele rommet. Favner ordene, favner også din oppfattelsesevne, du som sitter her og lytter. Jeg forbereder henne på den måten at hun taes vare på av mine brødre og av hennes erker. De kommer før hun setter seg ned slik, de kommer noen timer før, det vet hun. Og når hun taler så hører hun alt som om hun selv er tilstede i hodet... i ett punkt i hodet. Det er fordi *forbindelsen* aldri brytes.

Ønsker dere selv å snakke på denne for dere uvanlige måten, så vit at; dere må være trygge i dere selv, ha en totalt tro på Gud og gi dere hen til Gud uten forbehold - som hun gjør når hun sitter slik. Hun vet det er Gud som er alt liv derfor kan hun gjøre dette. Man må være sikker. Man må ikke bare være sikker i en i en del av sin hjerne, man må vite det i hele seg som man sier.

Den teologiske tro dere har.... den er for detaljert. Den teologiske lære gir dere ikke sikkerhet nok i dere selv, for den forteller dere ikke om at Gud er der du er, alltid. Noe blir fortalt dere om dette, men de fleste ordene sier at du ikke duger, at du må fortelle Gud hva galt du har gjort før du kan sette deg ned og puste ut - at du må gi deg hen til det du gjorde som var så galt før Gud kan komme og se til deg.

Det er ikke sant. Det kan ikke være slik, for Gud er deg og du er Gud, dere er ikke forskjellige selv om Gud er Dud og ikke kan være et menneske som deg. Men Gud har beveget seg og gitt seg selv hen til liv. Nå kommer man ikke mer flere forklaringer, det vil bare forvirre dere.

Noen geologer sier Jorden kan eksplodere fordi magma innerst blir for varm, men det er ikke sant. Det er som å si at Gud aldri, aldri, aldri, aldri klarer seg. Men hva er det med dere som tror at alt må ødelegges? Det er fordi dere ikke tror på dere selv.

Gud er uforanderlig. Jorden er ikke uforanderlig, men kilden til Jordens *ytre* skall er det varme magma som er *innerst*. Det vil komme til å kjøles ned litt etter litt ved å komme til overflaten. Vi passer på at det meste av dette kommer i havene slik at det ikke ødelegger så mye for dere mennesker, for dere skal ikke være redde. Mennesker vil komme til å omkomme som dere sier i slike skjelv, men det visste de før de ble gitt liv og valgte dette selv. De valgte det med hjelp av sine verger.

Jeg skal fortelle dere også at jorden kommer til å sprekke opp i syd -Amerika som om det blir delt, men det er en tid til. Dere kommer til å se så store forandringer om dere kan tillate dere å gi dere hen til deres indre frihet, for da vil dere også åpne mer for det som er foran dere.

Andre ting, andre opplevelser i framtiden vil dere ikke få vite om her, fordi dere skal ha det som *opplevelser*. Dere skal også ha det som utfordringer, slik at dere lærer å velge etter hjertet og slutter å velge etter et hode som har analysert i ti dager før dere får gjort et valg. Å velge spontant er positivt. Å analysere til kjedsommelighet vil gjøre at dere ikke interesserer dere for noe som helst til slutt.

Det er tro som fører til kunnskap. Andre mennesker sier at kunnskap har gitt dem tro. Ja, men det er like godt.... det er like godt, for det som er det ene er også det andre. Forbindelsen er der hele tiden. Si ikke at den enes måte å lære på og å søke på er feil fordi det ikke er *din* måte å søke på.

Tillat andre å være fri til å gjøre dette på den måten som passer dem best. Før eller senere kommer dere sammen og diskuter deres læreveier, og finner ut av hvor lett det var. Men dere trodde det var så vanskelig, og dere trodde det var så forskjellig.

Det kommer flere og forteller dere mer om slikt om noen generasjoner. Det kommer en mann som vil være en sterk leder for dere. Man kommer til å gi dette et liv snart, men før det så vil dere måtte kunne lære selv og stole på deres egen kraft og deres egen intuitive ledelse. Husk; dere står i forbindelse med hverandre også på den helt en helt fri telepatiske måten. Dere kan snakke sammen uten ord over alle avstander.

Jeg hadde ikke så mye å gjøre med de politiske ledere da jeg var Jesus. Jeg hadde mer å gjøre med de som var de små ledere, de som ville vokse og bli store og bli topplederen, som man sier. Jeg måtte oppleve deres tanker, og jeg oppsøkte dem, for disse kunne jeg lære opp til å bli gode ledere. De som alt satt på toppen kunne jeg ikke gjøre noe med. Å! - sier du nå - kunne du ikke det, du som var Guds sønn?

Jeg ville ikke bli kjent med dem. Jeg ville de skulle gå ut selv, og heller føre det nye inn, som var edlere i tanke. Jeg kunne ikke ha plassert noen som var diktatoriske i noen ledende stillinger, jeg kunne ikke ha ledet dem fram til det. Jeg måtte finne noen som var av de yngre og som var ærlige og nysgjerrige til å lære. De som satt i toppstillingene, for å si det slik, i de landene omkring der jeg bodde - de fikk nok også min inspirasjon. For jeg *tenkte* meg til dem, og jeg gjorde det slik at de ikke ble for voldelige - det kunne jeg gjøre.

Slik er det nå også med dere. Der dere ser dere ikke rekker fram, der dere ser at et menneske er for egoistisk til at det kan nytte å snakke, der skal dere snu dere litt om og se på en annen som kanskje er friskere, mer nysgjerrig, gladere, og snakke med han eller henne. De som er de stri, de som er krigshisserne, de som er terrorister, de som er diktatorer kan dere sende gode tanker til og be dem om å ikke bli så strenge. Det vil mildne om dere alle ba om det samtidig for en person.

Dere kan be for noe og dere kan be for de som er strenge, be dem bli milde. Det rekker fram. Hvorfor gjør det det? Fordi *forbindelsen* alltid er der.

Husk også at du selv alltid, alltid skal være nysgjerrig og årvåken. Nei, sier du - det kan jeg ikke for jeg blir så sliten, jeg må sove. Ja, det skal du gjøre. Du skal også være.....som dere sier: litt lat iblant - da du ikke skal gjøre noe som helst. Du skal tillate deg selv å gjøre ingenting, for det er da vi kan komme til deg, da er du ikke så opptatt.

Du skal tillate deg selv også å være hastig om du har det travelt, for raskere tempo skader deg ikke med mindre du blir stresset fordi du tror du ikke rekker det. Du rekker alt. Det er ikke farlig å være travel om du har glede av ditt tempo.

Gleden er det som holder dere friske, vitale - og ja, dere blir også yngre av å le. Får jeg flere år å leve da, om vi ler meget? Det vil ikke jeg si noe om, for det *skal* jeg ikke si noe om. Men dere vil ha det morsommere, dere blir gladere og dere vil føle dere yngre. Dere vil føle dere mer vitale, for det

er det dere blir. Så blir dere da lettere å kontakte for andre mennesker også, for andre mennesker vil gjerne le med dere. De har kanskje glemt latteren, og inspireres av noe godt som befinner seg omkring deg i din aura.

Så er det dere som skal si noe. Jeg kommer til å forklare meget underveis.

Del med spørsmål og svar til tilhørerne.

ETTERORD:

Nå kan dere slappe av og nå kan dere le sammen.

Nå kommer hun til å være mer i det varme landet (Egypt), det må hun, og det kommer til å bli slik at det blir lettere å komme hit. Det vil man ikke fortelle så mye om nå, men det blir slik. Og når hun er her (Norge) så vil hun arbeide intenst og det skal dere få glede av.

Nå skal hun få være seg selv, og nå skal dere få kjenne etter hvor glade dere er.... og nå kommer Far og sier det lille som skal sies før man avslutter.

Jeg sier takk og man kommer igjen.

Nesten som om alle tingene snakkes om samtidig. Dette er Far, det er 1, alt i ett er dette. Nå som du selv også hører en stemme i en stemme i en stemme - for det gjør du som lytter her, så hører du all kunnskapen komme samtidig, men hvem bringer den? Jeg bringer den - den kunnskapen du også er, og du ville ikke gjenkjent den om du ikke var dette fra før, om du ikke var det *selv*.

Jeg takker for i aften, man kommer igjen.